

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖๙ (พ.ศ. ๒๕๖๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๒ ระบบระบายน้ำ ระบบไฟฟ้า และระบบป้องกันเพลิงใหม่ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๒

ระบบระบายน้ำ ระบบไฟฟ้า และระบบความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๙ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๙ อาคารสูงต้องจัดให้มีช่องทางเดินทางสำหรับบุคคลภายนอกเข้าไปบรรเทาสาธารณภัย ที่เกิดในอาคารได้ทุกชั้น ช่องทางเดินทางนี้จะเป็นลิฟต์ดับเพลิงหรือช่องบันไดหนีไฟก็ได้และทุกชั้น ต้องจัดให้มีห้องว่างที่มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ ตารางเมตร มีด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร ติดต่อกับช่องทางนี้ และเป็นบริเวณที่ปลอดจากเปลวไฟและควันเช่นเดียวกับช่องบันไดหนีไฟและ เป็นที่ตั้งของตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงประจำชั้นของอาคาร”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๙/๑ และข้อ ๒๙/๒ ของหมวด ๒ ระบบระบายน้ำอากาศ ระบบไฟฟ้า และระบบป้องกันเพลิงไหม้ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๒๙/๑ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีพื้นที่สำหรับยานพาหนะในการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยเกียวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับรถดับเพลิง อย่างน้อย ๑ คัน โดยเป็นที่ว่างและไม่มีอยู่ใต้ทางเดินเชื่อมระหว่างอาคาร มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ซึ่งอยู่ในบริเวณที่พนักงานดับเพลิงเข้าถึงได้สะดวกรวดเร็วที่สุดและให้อยู่ใกล้หัวรับน้ำดับเพลิงที่ติดตั้งภายนอกอาคารมากที่สุด

(๒) สำหรับรถพยาบาลหรือรถปฏิบัติการฉุกเฉินตามกฎหมายว่าด้วยการแพทย์ฉุกเฉิน อย่างน้อย ๑ คัน มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร มีระยะดิ่งไม่น้อยกว่า ๒.๘๕ เมตร และมีทางเดินจากลิฟต์ดับเพลิงหรือทางปั๊ลอยู่ออกจากทางหนีไฟไปสู่พื้นที่สำหรับพยาบาลหรือรถปฏิบัติการฉุกเฉิน ในระยะห่างไม่เกิน ๖๐.๐๐ เมตร เมื่อวัดตามแนวทางเดิน

เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารต้องดูแลพื้นที่ปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้รถดับเพลิงรถพยาบาลหรือรถปฏิบัติการฉุกเฉินสามารถเข้าถึงได้สะดวกตลอดเวลาโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

รูปแบบ สัญลักษณ์ และรายละเอียดเกียวกับพื้นที่สำหรับยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒๙/๒ อาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ ที่เป็นอาคารสาธารณูปโภคต้องจัดให้มีพื้นที่หรือตำแหน่งเพื่อติดตั้งเครื่องฟื้นคืนชีวิตหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ (Automated External Defibrillator : AED) โดยรายละเอียดของเครื่องฟื้นคืนชีวิตหัวใจด้วยไฟฟ้าแบบอัตโนมัติ จำนวนตำแหน่ง และระบบการติดตั้ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติการฉุกเฉินที่คณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉินประกาศกำหนด”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๓ ลิฟต์โดยสารที่ใช้กับอาคารสูงให้มีขนาดมวลบรรทุกไม่น้อยกว่า ๖๓๐ กิโลกรัม”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๔ อาคารสูงต้องจัดให้มีลิฟต์ดับเพลิงอย่างน้อยหนึ่งชุด ซึ่งมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) มีขนาดมวลบรรทุกไม่น้อยกว่า ๖๓๐ กิโลกรัม

(๒) สามารถจอดได้ทุกชั้นของอาคาร และต้องมีระบบควบคุมพิเศษสำหรับพนักงานดับเพลิงใช้ขณะเกิดเพลิงใหม่โดยเฉพาะ

(๓) บริเวณห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้นต้องติดตั้งตู้หัวฉีดน้ำดับเพลิงหรือหัวต่อสายฉีดน้ำดับเพลิงและอุปกรณ์ดับเพลิงอื่น ๆ

(๔) ห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงทุกชั้นต้องมีผังหรือประตูที่ทำด้วยวัสดุทนไฟปิดกั้นไว้เพลลาไฟหรือวันเข้าได้ มีหน้าต่างเปิดออกสู่ภายนอกอาคารได้โดยตรง หรือมีระบบอัตโนมัติภายในห้องโถงหน้าลิฟต์ดับเพลิงที่มีความดันลมขณะใช้งานไม่น้อยกว่า ๓๘.๖ ปาสกาลมาตร ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติเมื่อเกิดเพลิงใหม่

(๕) ระยะเวลาในการเคลื่อนที่อย่างต่อเนื่องระหว่างชั้นล่างสุดหรือชั้นที่พนักงานดับเพลิงเข้าถึงอาคารได้สะดวกรวดเร็วที่สุดกับชั้นบนสุดของอาคารต้องไม่เกินหนึ่งนาที

ลิฟต์ดับเพลิงสามารถนำมาใช้เป็นลิฟต์โดยสารในเวลาปกติได”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔/๑ อาคารสูงที่เป็นอาคารสาธารณะหรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษที่เป็นอาคารสาธารณะที่มีสีชั้นขึ้นไป ต้องจัดให้มีลิฟต์สำหรับเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยหรือผู้ป่วยฉุกเฉินอย่างน้อยหนึ่งชุด ซึ่งมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) มีขนาดมวลบรรทุกไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๐ กิโลกรัม

(๒) มีความกว้างภายในไม่น้อยกว่า ๑.๑๕ เมตร ความลึกภายในไม่น้อยกว่า ๒.๓๐ เมตร

(๓) สามารถจอดได้ทุกชั้นของอาคาร

ลิฟต์โดยสารหรือลิฟต์ดับเพลิงที่มีรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง สามารถนำมาใช้เป็นลิฟต์สำหรับเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยหรือผู้ป่วยฉุกเฉินได”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มรูปแบบ สัญลักษณ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่สำหรับยานพาหนะท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นรูปแบบ สัญลักษณ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่สำหรับยานพาหนะท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๙ อาคารตามข้อ ๒๘ และข้อ ๔/๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้ที่มีอยู่แล้วในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หรือที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง

หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และยังก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ หรือที่ได้ยื่นขออนุญาตหรือได้แจ้งการก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๗ ทวิ ไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๒๘ ในเรื่องด้านแคมที่สุดของห้องว่างติดกับช่องทางเฉพาะสำหรับบุคลาภยนอกรเข้าไปบรรเทาสาธารณภัย และข้อ ๔๔/๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตູ :- ເຫດຜລໃນກາປປຣກາຕໃຊ້ກູງກະທຽວຈັບນີ້ ຄືອ ໂດຍທີ່ກູງກະທຽວ ຈັບປັບທີ່ ๓๓ (ພ.ສ. ๒๕๓๕) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບໍ່ຢູ່ຕົວຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ๒๕๒๒ ໄນໄດ້ກຳໜັດໃຫ້ອາຄສູງ ທີ່ອາຄາຣນັດໃໝ່ພິເສດທ້ອມມີພື້ນທີ່ສໍາຫັບຍານພາຫະນະໃນກາປປຣກິບຕີກາຣດ້ານຄວາມປລອດກັຍເກີ່ວກັບອັກຄີກັຍ ທີ່ອກັຍພິບຕີອ່າງອື່ນ ພື້ນທີ່ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຟິນັົນຄືນຄືນທີ່ໄຈດ້ວຍໄຟຟ້າແບບອັຕໂນມັດ ແລະ ລິຟົດສໍາຫັບເຄື່ອນຍ້າຍ ຜູ້ປະສບກັຍທີ່ອຸ້ປ່ວຍຊຸກເຊີນ ປະກອບກັບສມຄວປັບປຸງຂໍກຳໜັດເກີ່ວກັບໜ່ອງທາງໃນກາເຂົ້າໄປບຣເຫາ ສາຮາຣນັກຍແລະ ຮະບບລິຟົດ ເພື່ອປະໂຍ້ນໃນກາເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ປະສບກັຍຈາກອັກຄີກັຍ ກັຍພິບຕີອ່າງອື່ນ ທີ່ອກຮົນເຈັບປ່ວຍຊຸກເຊີນ ເພື່ອໃຫ້ບຸຄຄລທີ່ໃໝ່ປະໂຍ້ນໃນອາຄາຣໄດ້ຮັບຄວາມປລອດກັຍຍິ່ງເຊື້ນ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕົ້ນອອກ ກູງກະທຽວນີ້

รูปแบบ สัญลักษณ์ และรายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่สำหรับยานพาหนะ

๑. ป้ายแสดงตำแหน่งพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง

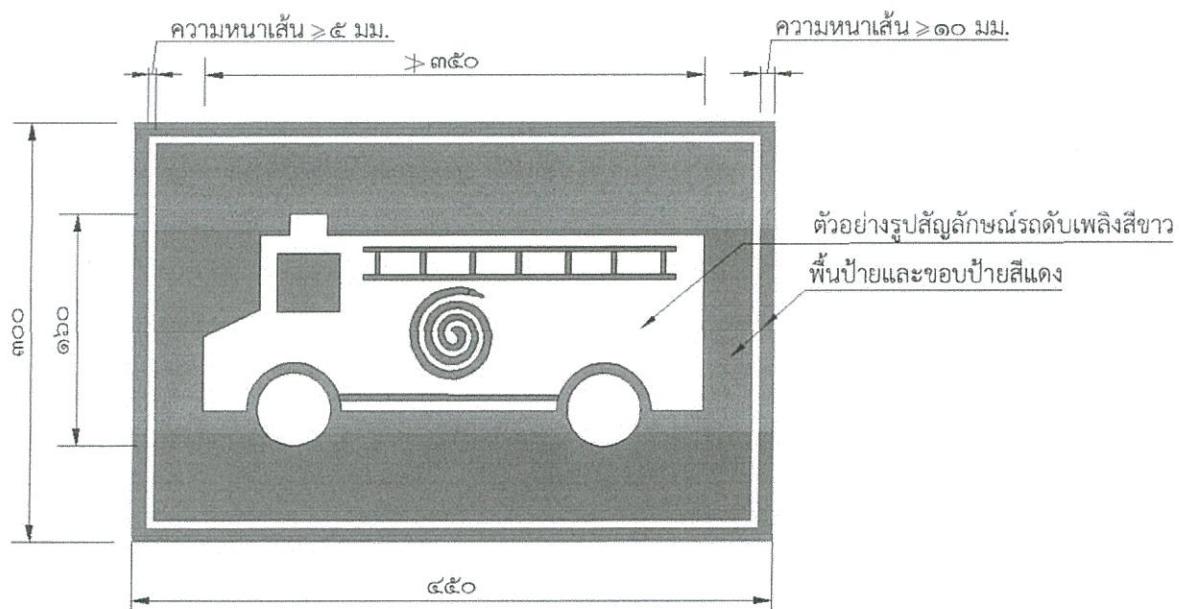
๑.๑ ป้ายมีลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นสีแดงสะท้อนแสง ขนาดความกว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร สูง ๔๕๐ มิลลิเมตร เป็นอย่างน้อย

๑.๒ แสดงสัญลักษณ์รูประดับเพลิงสีขาว ขนาดความสูงประมาณ ๑๖๐ มิลลิเมตร ความยาวประมาณ ๓๕๐ มิลลิเมตร

๑.๓ กรณีที่ป้ายมีขนาดใหญ่กว่าที่กำหนด ให้ขยายขนาดสัญลักษณ์รูประดับเพลิง เพิ่มเป็นสัดส่วนโดยตรง

๑.๔ สีสีท้องแสงมีความเข้มปานกลาง

ทั้งนี้ ตามรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ ขนาด ระยะ รูปแบบป้ายแสดงตำแหน่งพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง

๒. ป้ายแสดงตำแหน่งพื้นที่สำหรับแพทย์บำบัดการฉุกเฉิน

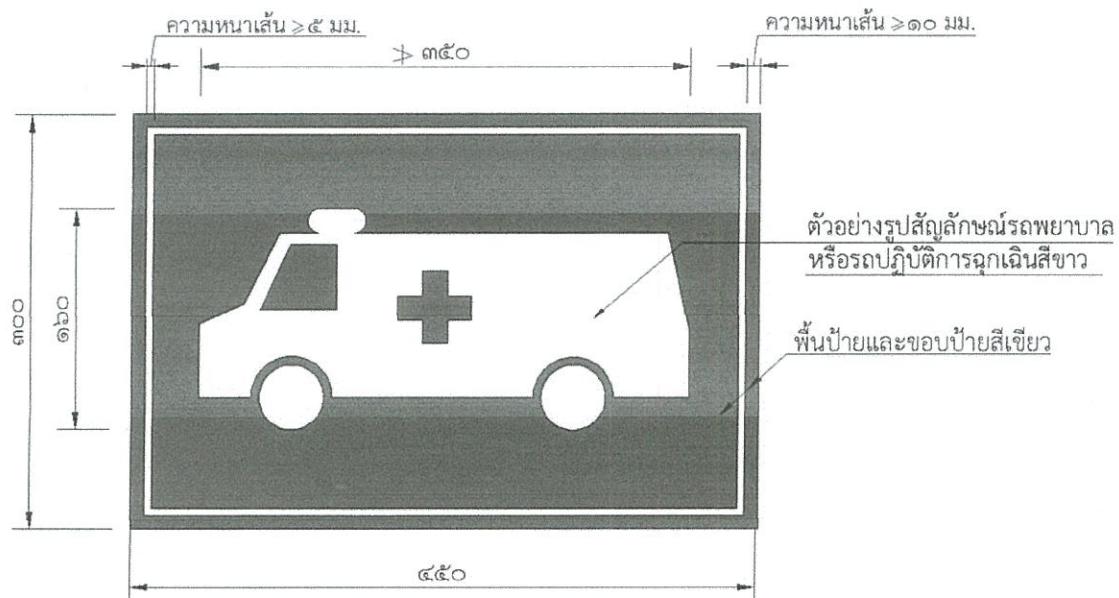
๒.๑ ป้ายมีลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า พื้นสีเขียวสะท้อนแสง ขนาดความกว้าง ๓๐๐ มิลลิเมตร สูง ๔๕๐ มิลลิเมตร เป็นอย่างน้อย

๒.๒ แสดงสัญลักษณ์รูปแพทย์บำบัดสีขาว ขนาดความสูงประมาณ ๑๖๐ มิลลิเมตร ความยาวประมาณ ๓๕๐ มิลลิเมตร

๒.๓ กรณีที่ป้ายมีขนาดใหญ่กว่าที่กำหนด ให้ขยายขนาดสัญลักษณ์รูปแพทย์บำบัดเพิ่มเป็นสัดส่วนโดยตรง

๒.๔ สีสะท้อนแสงมีความเข้มปานกลาง

ทั้งนี้ ตามรูปที่ ๒

รูปที่ ๒ ขนาด ระยะ รูปแบบป้ายแสดงตำแหน่งพื้นที่สำหรับแพทย์บำบัดการฉุกเฉิน

๓. ตำแหน่งการติดตั้งป้าย

ติดตั้งในบริเวณพื้นที่สำหรับบ้านพาหนะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง สุ Jagorat ดับพื้นผิวจราจร หรือพื้นผิวทางเดินเท้าไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากเลี้ยวทางเดินรถ

๔. เส้นแสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง

๔.๑ เส้นแสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง มีลักษณะเป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีเหลือง ขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร

๔.๒ เส้นกรอบมีความหนา ๑๐๐ มิลลิเมตร ภายในกรอบสี่เหลี่ยมให้มีเส้นทแยงมุม ๔๕ องศา ความหนาเส้นทแยง ๑๐๐ มิลลิเมตร ระยะห่างระหว่างเส้นทแยงเป็นช่องว่างไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร เติมกรอบพื้นที่

๔.๓ สมิค่าการสะท้อนแสงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๘

๔.๔ กรณีที่มีขอบถนนหรือทางเดินเท้า ให้ทาสีเป็นสีเหลืองเช่นเดียวกับสีที่แสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง ตลอดแนวบริเวณพื้นที่นั้นด้วย

ทั้งนี้ ตามรูปที่ ๓

๕. เส้นแสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับพยาบาลหรือรถปฏิบัติการฉุกเฉิน

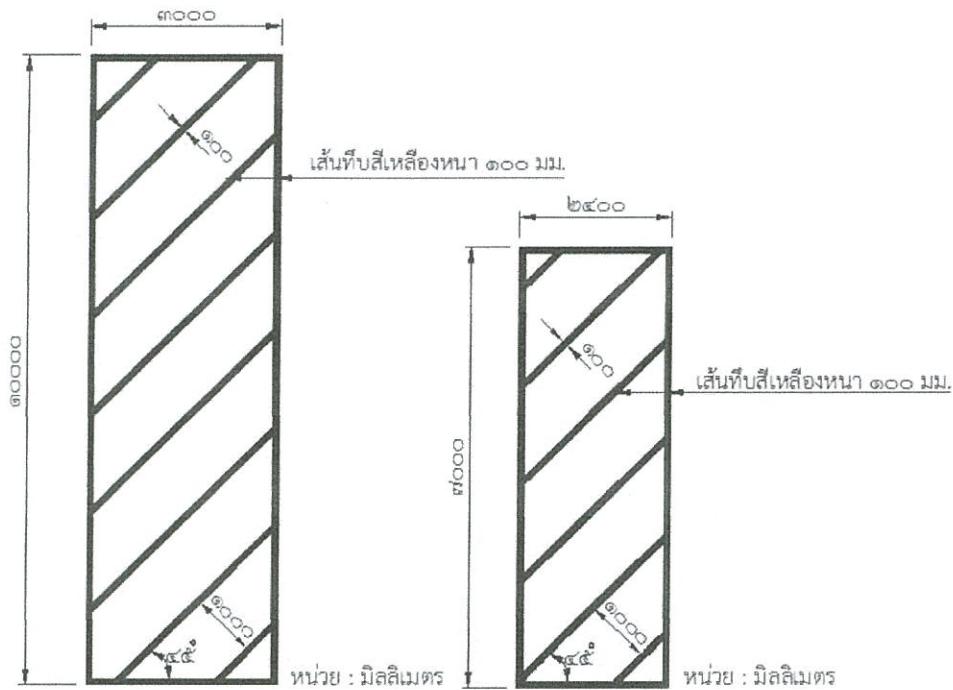
๕.๑ เส้นแสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับพยาบาลหรือรถปฏิบัติการมีลักษณะเป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีเหลือง ขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๗.๐๐ เมตร

๕.๒ เส้นกรอบมีความหนา ๑๐๐ มิลลิเมตร ภายในกรอบสี่เหลี่ยมให้มีเส้นทแยงมุม ๔๕ องศา ความหนาเส้นทแยง ๑๐๐ มิลลิเมตร ระยะห่างระหว่างเส้นทแยงเป็นช่องว่างไม่เกิน ๑.๐๐ เมตร เติมกรอบพื้นที่

๕.๓ สมิค่าการสะท้อนแสงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๘

๕.๔ กรณีที่มีขอบถนนหรือทางเดินเท้า ให้ทาสีเป็นสีเหลืองเช่นเดียวกับสีที่แสดงขอบเขตพื้นที่สำหรับรถดับเพลิง ตลอดแนวบริเวณพื้นที่นั้นด้วย

ทั้งนี้ ตามรูปที่ ๔

รูปที่ ๓ พื้นที่สำหรับติดตั้งเพลิง

รูปที่ ๔ พื้นที่สำหรับติดตั้งพยาบาลหรืออุปกรณ์ติดตั้งอุกกาล

ກົງກະທຽວ

ฉบับທີ ៧០ (ພ.ສ. ២៥៦៤)

ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາບບຸນຍຸຕືກວບຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ២៥៦២

ອາສີຍໍອຳນາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៥ (១) ແຫ່ງພຣະຣາບບຸນຍຸຕືກວບຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ២៥៦២
ຮັກມັນຕີວ່າກຣະທຽວມາດໄທຍອກກົງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ໃຫ້ຢາເລີກຄວາມໃນຂ້ອ ១ ແລະ ຂ້ອ ២ ແຫ່ງກົງກະທຽວ ຊັບບັດທີ ៣ (ພ.ສ. ២៥៦៤)
ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາບບຸນຍຸຕືກວບຄຸມອາຄາຣ ພ.ສ. ២៥៦២ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຕ່ອໄປນີ້ແທນ

“ຂ້ອ ១ ໃຫ້ກຳທັດຄ່າຮຽມນີ້ມາກອກໃບອຸນຸມາຕ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(១) ອາຄາຣທີ່ໃໝ່ເພື່ອກາຮອຍໆອາສີຍໍໄມ່ເກີນສອງໜັນແລະມີພື້ນທີ່ທຸກໜັນໃນຫລັງເດືອກກັນ
ຮັກມັນໄມ່ເກີນ ១៥០ ຕາຮາງເມຕຣ ທີ່ໃໝ່ເພື່ອເກີບຜົລິຜລ
ທາງກາຮເກຕຣທີ່ມີພື້ນທີ່ທຸກໜັນໃນຫລັງເດືອກກັນຮັກມັນໄມ່ເກີນ ១០០ ຕາຮາງເມຕຣ
ທີ່ໃໝ່ເກຕຣທີ່ມີພື້ນທີ່ທຸກໜັນໃນຫລັງເດືອກກັນຮັກມັນໄມ່ເກີນ
១០០ ຕາຮາງເມຕຣ ທີ່ຮັກມັນ ກຳແປງ ທີ່ປະຕູກທີ່ເປັນອາຄາຣ
ຕາມກົງໝາຍວ່າດ້ວຍກາຮອຍຄວບຄຸມອາຄາຣ ໃຫ້ເຮັກເກີບໃນອັດຕຣາ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

(ກ) ໃບອຸນຸມາຕກ່ອສຮ້າງ	ຈັບບັດ	២០	ບາທ
(ខ) ໃບອຸນຸມາຕດັດແປລງ	ຈັບບັດ	១០	ບາທ
(គ) ໃບອຸນຸມາຕຮື້ອຄອນ	ຈັບບັດ	១០	ບາທ
(ං) ໃບອຸນຸມາຕເຄລື່ອນຍ້າຍ	ຈັບບັດ	១០	ບາທ
(ං) ໃບອຸນຸມາຕເປັ້ນກາຮໃໝ່	ຈັບບັດ	២០	ບາທ
(ං) ໃບແທນໃບອຸນຸມາຕ	ຈັບບັດ	៥	ບາທ

(២) ອາຄາຣອື່ນອົງຈາກອາຄາຣຕາມ (១) ໃຫ້ເຮັກເກີບໃນອັດຕຣາ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້			
(ກ) ໃບອຸນຸມາຕກ່ອສຮ້າງ	ຈັບບັດ	២០០	ບາທ
(ខ) ໃບອຸນຸມາຕດັດແປລງ	ຈັບບັດ	១០០	ບາທ
(គ) ໃບອຸນຸມາຕຮື້ອຄອນ	ຈັບບັດ	៥០	ບາທ
(ං) ໃບອຸນຸມາຕເຄລື່ອນຍ້າຍ	ຈັບບັດ	៥០	ບາທ

(ก) ใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(ข) ใบรับรอง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ช) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบรับรอง	ฉบับละ	๑๐	บาท
ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต ดังต่อไปนี้			
(๑) อาคารที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่เกินสองชั้นและมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร หรืออาคารที่ใช้เพื่อเก็บผลิตผลทางการเกษตรที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารเพื่อการเลี้ยงสัตว์ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร หรือรั้ว กำแพง หรือประตูที่เป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้	ฉบับละ	๒๐	บาท
(ก) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ	๒๐	บาท
(ข) ใบอนุญาตตัดแปลง	ฉบับละ	๑๐	บาท
(ค) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ	๑๐	บาท
(ง) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๒) อาคารอื่นนอกจากอาคารตาม (๑) ให้เรียกเก็บในอัตรา ดังต่อไปนี้			
(ก) ใบอนุญาตก่อสร้าง	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(ข) ใบอนุญาตตัดแปลง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(ค) ใบอนุญาตรื้อถอน	ฉบับละ	๕๐	บาท
(ง) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย	ฉบับละ	๕๐	บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายธรรมนูญฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายธรรมนูญฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้